

Niềm Vui

Người Lính

Giang Văn Nhân

- Nhanh lên, anh em nhanh lên! Đại Đội 1 ra sân cờ tập họp chung cả tiểu đoàn ngay lập tức.

Giọng nói đồng dục của Trung Sĩ Hộ, Trung Đội Phó Trung Đội 3 trước cửa phòng ngủ hạ sĩ quan và binh sĩ khiến anh em bật ngồi dậy.

Một số càu nhàu:

- Mẹ! Mới trả xong súng đạn vào kho, lại có chuyện gì nữa đây trung sĩ?

Vài anh em lo lắng:

- Tiểu đoàn vừa về tới hậu cứ, bộ tập họp đi hành quân liền hay sao?

Trung Sĩ Hạ Chí Trang, Trung Đội Phó Trung Đội 1 với suy nghĩ thực tế như để trấn an mọi người:

- Nếu lên đường ngay là phải có kèn tập họp dồn dập rồi. Chẳng lẽ nào ... Anh em nhanh lên Đại Đội Chỉ Huy đang di chuyển ra sân cờ kia.

Các đại đội hiện diện đầy đủ với đội hình trong lễ chào cờ mỗi sáng Thứ Hai. Không khí nhộn nhạo vì ai cũng muốn tìm hiểu lý do, hỏi các ông sĩ quan thì ông nào cũng nhún vai không rõ, tất cả mọi người đều cảm thấy cái gì đó không ổn do cuộc tập họp bất bình thường như thế này. Chỉ biết đó là lệnh của Thiếu Tá Tiểu Đoàn Trưởng.

Như một thói quen không biết từ bao giờ,

khi chiếc xe cuối cùng chở tiểu đoàn từ vùng hành quân Chương Thiện vừa vào trong công trại, những anh em ngồi trên mấy chiếc xe sau chót nhìn thấy anh Hạ Sĩ Quan Trục và người lính gác kéo 2 cánh cửa sắt đóng lại, đập vào mắt họ tấm bảng “Cấm Trại”. Mọi người tiu nghỉu xuống xe rồi đi về nhà kho của đại đội mình. Các trung đội phó gặp Hạ Sĩ Quan Tiếp Liệu Đại Đội nhận dụng cụ thông nòng súng, vải, dầu chống rỉ sét rồi phát cho anh em lau chùi quân dụng thật sạch trước khi hoàn trả vào kho. Xong việc vài anh em lên văn phòng đại đội làm thủ tục tái đăng, hoặc hỏi xem tiền lương truy lãnh đưa con mới sanh.... một số lóng ngóng trước cửa văn phòng, số còn lại về nhà ngủ (salle) nằm chờ đợi.

Trong khi đó thì mỗi lần khi về tới hậu cứ, tiểu đoàn trưởng đi họp ở Bộ Tư Lệnh rồi sẽ có chỉ thị, nhưng hầu hết mọi việc bắt đầu vào ngày hôm sau. Dần dà buổi chiều đầu tiên trở thành linh động tùy theo cá tính từng ông đại đội trưởng. Văn Phòng Trưởng Đại Đội 1 theo lệnh của Đại Úy Đại Đội Trưởng Dương Văn Hưng làm sẵn giấy phép 24 giờ cho cả đại đội, để anh em ở chung quanh Sài Gòn về thăm gia đình, hót tóc cạo râu... hay vui chơi quanh quần chợ Thủ Đức. Giấy phép của đại

đội phát vào lúc xế chiều khi đó vẫn còn kịp lên xe lambretta 3 bánh về Bà Chiểu hay theo đường Cầu Kinh đến Ngã Ba Hàng Xanh.

Chiếc xe Jeep ngừng trước Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn 3/TQLC, Thiếu Tá Phạm Văn Sắt, Tiểu Đoàn Trưởng bước lên bậc tam cấp vào văn phòng, trên bàn viết một số giấy tờ, văn thư trình tiểu đoàn trưởng duyệt xét. Thiếu Tá Sắt lướt mắt đọc qua văn thư quan trọng rồi ông rời văn phòng...

Từ ngày bị thương rời Tiểu Đoàn 3 gần 2 năm, khi trở lại đơn vị cũ Thiếu Tá Sắt muốn đi vòng quanh nhìn lại không khí sinh hoạt của đơn vị. Ông nhớ thời gian đầu tiên khi được bổ sung về Tiểu Đoàn 3/TQLC vào buổi chiều sắp tàn, bụng đói meo mà văn phòng của ban quân lương đã đóng cửa. Lúc đó trong hậu cứ chỉ có Thượng Sĩ Nguyễn Văn Hào Thường Vụ Đại Đội 4 mời Thiếu Úy Sắt ra ngoài quán dùng bữa tối, nhưng ông lịch sự trả lời:

- Cảm ơn thượng sĩ, tôi dùng rồi, bụng còn đầy.

Suốt cả đêm ông trần trọc vì bụng đói cồn cào. Ông làm Đại Đội Phó Đại Đội 3 một thời gian rồi được thụ huấn khóa học TQLC Hoa Kỳ tại Quantico Virginia cùng với các bạn đồng Khóa 16 là Nguyễn Xuân Phúc và Trần Văn Hiển. Về nước ông làm Đại Đội Trưởng Đại Đội 3 rồi Tiểu Đoàn Phó Tiểu Đoàn 3 TQLC và ông bị thương lần thứ 5 tại Bàng Long năm 1967. Năm 1968 ông làm Quận Trưởng Quận Thủ Đức, tháng 8 năm 1969 Trung Tá Nguyễn Năng Bảo Tiểu Đoàn Trưởng theo học khóa Tham Mưu, ông thay thế khi tiểu đoàn hành quân vùng Trảng Bom. Sau đó tiểu đoàn xuống Chương Thiện hoạt động với Lực Lượng Đặc Nhiệm Thủy Bộ Hoa Kỳ trên sông Cái Lớn từ ngã ba Rạch Cái Tàu đến Quận Ngan Dừa Kiến Thiện và Quận Kiên Long. Tiểu Đoàn Tây Đô phục kích Đại Đội 4 trên chiến trường gần nhà thờ Đất Sét, ngay lập tức tàu ủi bãi cho Đại Đội 1 lên bờ để chặn đường Việt Cộng

tháo chạy. Đại Đội 4 phản công tuyệt vời, đấm tàn quân Tiểu Đoàn Tây Đô bị Đại Đội 1, Đại Đội 3 trực thăng vận nên địch quân để lại trên chiến trường nhiều xác chết cùng vũ khí. Sau chiến thắng tiểu đoàn trở về hậu cứ.

Doanh trại TĐ3/TQLC nằm trên dốc đồi diện quán Con Gà Quay cách chợ Thủ Đức 2 cây số, trại mang tên “Đặng Đình Thích” có Thiếu Tá Tiểu Đoàn Phó TĐ3, ông hy sinh tại xã Vĩnh Kim tháng 11 năm 1963.

Thiếu Tá Sắt đi lướt qua phía sau các đại đội, ông nhìn và lắng nghe tâm sự vụn vặt, ước muốn trong mấy ngày ở hậu cứ của anh em binh sĩ tỉ tê khi lau chùi vũ khí, quân dụng. Gia đình ông ở ngoài Huế, lúc còn ở cấp đại đội ông cũng có tâm trạng đó nên ông hiểu được những ước mong thầm kín của anh em binh sĩ sau mỗi chuyến hành quân về, khi đi ngang qua tấm bảng “Cấm Trại”, ông dừng lại, nhìn tấm bảng hồi lâu rồi Thiếu Tá Sắt ra lệnh cho người Hạ Sĩ Quan trực:

- Nhờ trung sĩ cất tấm bảng “Cấm Trại” dùm tôi.

Sau đó ông trở về Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn cho lệnh các đại đội tập hợp ngay tại sân cờ. Thiếu Tá Sắt đồng dục nói:

- Trong thời gian qua tiểu đoàn nhận biết các anh chiến đấu anh dũng tiêu diệt địch quân, những ngày hành quân vùng nước phèn, tảo thanh bảo vệ thủy lộ từ Rạch Sỏi vào Kiên Long thật gian khổ, vì thế tiểu đoàn sẽ xả trại cấp 5 ngày phép đặc biệt cho mỗi người. Tôi muốn 5 ngày phép là 5 ngày, anh em phải về tiểu đoàn trình diện đầy đủ, các anh có hứa chắc trở về đúng ngày không!

Niềm vui bất ngờ tất cả la to muốn vỡ bầu không khí:

- Hứa

- Các đại đội làm giấy phép giao ngay cho Tiểu Đoàn Phó ký.

Thiếu Tá Sắt ra lệnh giải tán.

Anh em tụ họp quanh văn phòng đại đội

Thủy Quân Lục Chiến

chờ nhận giấy phép, gương mặt ai nấy đều hớn hờ, niềm vui trong tâm hồn họ bộc lộ ra ngoài thành lời nói huyên thuyên làm không khí trở nên ồn ào.

- Ê! Mai tao dẫn vợ con về Rạch Giá. Còn mày tính sao?

- Tao về thăm mẹ ở Qui Nhơn, chắc bà mừng lắm!

Đã lâu lắm rồi, hình như đã trở thành thông lệ, mỗi khi trở về hậu cứ sau chuyến hành quân dài 3 hoặc 4 tháng, tiểu đoàn trưởng đi họp ở bộ tư lệnh về điều cho cấm trại 100%. Nhưng hôm nay trở về hậu cứ, lần đầu tiên người lính được hưởng “quyền lợi” đi phép, nói là quyền lợi vì có quy định bằng văn thư rõ ràng, nhưng vì lý do “công vụ”, “ứng chiến cho Bộ Tổng Tham Mưu” ưu tiên 1 nên dần dần thượng cấp quên mất, và người lính “TQLC thích sống hùng sống mạnh nhưng không sống lâu” ở ngoài trận tiền mấy ai hưởng quyền lợi này.

Anh em nào cũng mong cầm được tờ giấy phép, khi có nó trong tay là họ đi ngay nên số người trong doanh trại dần dần thưa thớt, Thiếu Tá Sắt cầm cây gậy nhỏ đi vòng quanh nhà ở của binh sĩ, nghe tiếng chuyện trò vắng vắng, ông bước vào nhà ngủ, bốn người lính hoảng sợ đứng nghiêm chào, ông thắc mắc hỏi:

- Các em đã nhận giấy phép chưa?

- Thừa thiếu tá chúng em đã nhận rồi.

- Nếu có giấy phép rồi thì các em rời khỏi đây ngay.

- Thừa thiếu tá chúng em không biết đi đâu bây giờ.

- Tôi đã cho đi phép tại sao các em không đi?

- Quê chúng em ở xa mà không có tiền biết tá túc ở đâu, thà ở lại trại có cơm ăn chỗ ngủ.

Thiếu Tá Sắt nhớ lại kỷ niệm hồi mới về Tiểu Đoàn 3, nhà thì ở xa, không có tiền, được người thượng sĩ thường vụ mời ăn cơm, nhưng vì học “lãnh đạo chỉ huy” ở quân trường, để tránh việc khó xử trí sau này ông nên trả lời là

“còn no”, rồi suốt đêm đó ông cố dỗ giấc ngủ với bụng đói meo. Hôm nay ông nhìn thấy và nghe tường tận hoàn cảnh của thuộc cấp sau chuyến hành quân trở về được hưởng phép mà không muốn đi vì lý do nhà xa và không có tiền khiến ông xúc động:

- Các em đi theo tôi. Thiếu Tá TĐT dẫn bốn người lính xuống Ban Quân Lương và chỉ thị nơi đây làm giấy ứng tiền lương trước cho bốn anh em này và cả cho những người cần về thăm gia đình ở xa.

Sau 5 ngày phép anh em hân hoan trở về đầy đủ, vài người ở miền Trung quá xa trễ 2 hoặc 3 ngày nên cũng được Thiếu Tá Tiểu Đoàn Trưởng thông cảm bỏ qua. Một cấp chỉ huy biết quan tâm lo lắng cho thuộc cấp và gia đình của họ đã được các tân binh đang thụ huấn ở Trung Tâm Huấn Luyện Rừng Cấm kháo nhau chuyện đi phép, nên rủ nhau khi mãn khóa sẽ tình nguyện về Tiểu Đoàn 3.

Trong thời gian Tiểu Đoàn 3 hành quân bình định ở Bến Lức, tiểu đoàn trưởng vẫn cho mỗi đại đội tiếp tục luân phiên hàng tuần có 5 người đi phép, trường hợp vợ sanh hay tứ thân phụ mẫu qua đời được tiểu đoàn giải quyết tức khắc.

Thiếu Tá Phạm Văn Sắt rời Tiểu Đoàn 3 đầu năm 1970 trong lúc đơn vị hành quân ở Chương Thiện, ông đã mang đến niềm vui bất ngờ cho Tiểu Đoàn 3 TQLC và là chuyện hiếm có ở cấp tiểu đoàn trong Binh Chung Thủy Quân Lục Chiến.

Giang Văn Nhân..

Trích trong tuyển tập “CHẶNG ĐƯỜNG NÓI TIẾP” xb 2016